

לפייה, ולכל היד החקקה - זו תורה שבעל פה. ולכל המורא הגדול - זו תורה שבכתב. מהו מורא? אלא להרחק מפעה הטמאים, אמות העולם. וספר זה נכתב משה, ואחר קד משם כל שבט בתק את [הספר תורה] שלו, לטול הפל ממנו במו שראי לו, כל אחד במורגתו במו שראי.

בגין קד ולכל היד החקקה דא תורה שבעל פה. ולכל המורא הגדול דא תורה לארכא מנה מסאכין אמין דעתמא. וספר דא כתוב לה משה, ולבתר כל שבטיא כתוב דיליה מפמן, לניטלא פלא מנה כמה דאתחזי לה כל מד ברוגה. בדקה יאות.

וישראל [בעת] שקדאים בספר תורה בցבור, או אויר אליהם מתוק אותו הספר של משה. ולפיכך אומרים: זו את התורה אשר שם משה לפני בני ישראל (דברים ד, מד). לעוזר אותו הספר שהוקם ונדי, להיות [מקור] ורעה לישראל בתורה, כל אחד במו שראי לו]. ועל אותו ספר [של משה] נאמר: אותן מלחימות, שתרי או של מדנות עליונות מאיר בהם, וגנאים שם כל הפטורות במו שנtabar [לעיל]. [אמנם] בכלל זאת, כל שאר אותן של קרש נאמר גם בכם קד [אותיות מלחימות], [הספר] שירשו יורשה מן הספר הזה [של משה].

ובשבת מפטירין בנביים, להמשיך חות של חכמה ממושה הטופר הגדול, שאין לך חכם שהחכמים בתורה אלא על ידו, ואין לך נביא שהתנבה בישראל אלא

וישראל קראן בספר תורה בעבורא, וכדין נהרא אתנהי לגביהו מגו ההוא ספרה דמשה. ובגין קד אמרין זו את התורה אשר שם משה לפני בני ישראל (דברים ד, מד) לאתערא ההוא ספרה דקאים ונדי למשוי ידיעה ליישרל באורייתא, כל חד בדקה חי. ועל ההוא ספרא אמרו אותן מלחימות דקדים, דהא בהרו דרגין עלאין נהרן בהי, ואתחיזין תפון כליה רזין כמה דעתמר. ועם כל דא כל שאר אתון דקדשה גמי אמר בהו הבוי, דירוטא ירתין מגו ספר קד.

ובשבת מפטירין בנבי, לאמשבא ממשיכו דחכמתא ממושה ספרא רבא. דלית לך חכימא דעתכם באורייתא אלא על יdoi, ולית לך נבואה דעתنبي

.7. עי' באර היטב בש"ע אור"ח סי' קלד, ס"ק ה. עי' אדר, ח"ב, ד' טז, ד"ה והנה; בדפוס חדש, עמ' שעד.

.8. שר"ע שם סע" ב.

.9. ראה תיקון לג, ד"ה והנה מטטרוֹן.